

A tudásbálványról

Az emberiségnek kezdettől fogva meg nem szűnő kísértése, hogy a tudást bálványozza, és olyan értéknek tartsa, amely az ember boldogságát vagy legalábbis emberhez méltó boldogulását a leghathatósabban mozdíttja elő. Ha ez így volna, akkor Isten könyvének, az evangéliumnak tudományos enciklopédiának kellene lennie, mégpedig a legmagasabb szintűnek, hogy túlszárnyaljon minden emberi tudományt. Az evangélium nem tudományközlés válogatott tudósoknak, hanem örömhír minden ember számára. Ezt bizonyítja a mai Jézusi tanítás is. Lehet, hogy a tudomány újat hoz az életünkben, lehet, hogy befolyásolja tetteinket, érdeklődésünket, lehet, hogy segítséget nyújt egyes kérdések megoldásához, de mindig nagyon rövid távú marad. Érvényességének nagyon szűkre szabott határai vannak. Ha megáll a szív és megszűnik az élet, a tudomány egy lépést sem tehet már az érdekünkben. Egy okos szót sem tud szólni hozzánk, ha lebévult az agy. Nem tud felemelni a levertségből, megaláztatásból, lelki reménytelenségből. Nem oldja meg a szenvedést, a bánatot, a céltalanságot, és legkevésbé a halált.

Az evangélium ezzel szemben valódi örömhír. Értékmérő, és messze magasabban áll, mint minden tudomány. Felemelő üzenet, amely nélkül igazából nem találjuk meg az élet értelmét, küzdelmeink, erőfeszítéseink végső célját. Felülmúl minden földi eredményt, sikert és értéket. Nem egy kiharcolt bajnokság győztes dobogójára állít, hanem végtelen magasságokba emel bennünket. Olyan biztatást ad, amit a legnagyobb földi tragédia sem tud tönkretenni. Jézus hívására - „Jöjjetek hozzám mindnyájan” - olyan kapcsolatot teremt, amihez semmilyen földi szövetség, vérszerződés, összefogás nem fogható. Istenhez, a leghűségesebb, szeretetében, gazdagságában és jóságában soha nem fogyatkozó Atyához köti az embert. Így megértjük, hogy hinni több mint tudni. Elveszíthetjük a nagynak tartott „valamit”, hogy megmaradjon számunkra a „minden”: az Isten. Erre a hitre épülő, gyermeki bizalomtól áthatott odafordulásra hív meg bennünket Jézus, de különösen is a fáradtakat, az élet terhe alatt görnyedőket. Nekik ígéri: „Én

megkönnyítelek titeket." Igen, ezt a kisdedeknek, a szeretetben élőknek jelentette ki.

Az egyszerű, lábat mosó krisztusi szeretetet pedig nem kell semmiféle tanrendszerbe öltöztetni, nem kell tudományosan megmagyarázni, hanem csak élni. Ezért olyan egyszerű az evangélium, és ezért lesz a kicsinyeknek és egyszerű gondolkodásúaknak is kincsévé, de a legbonyolultabb elmék is azt találják meg amit sehol máshol: az életet? Igaza volt a régi mondásnak: Előbb éljünk, utána filozofáljunk - a filozófia kell és üdvös, de lelkeket még nem mentett meg.

Assisi Szent Ferencről azt mondták, hogy Jézus leghűségesebb követője volt, pedig csak egyetlen könyvet olvasott el: az evangéliumot. Sienai Szent Katalin nem ismerte sem a bölcseletet, sem a teológiát, de az evangélium erejével pápákat és bíborosokat tudott meggyőzni.

Nem kell mást tennünk, csak Jézus lelkével, szívével szeretnünk, azt tennünk, amit Ő tenne a helyünkben, és hinni, hogy benne nyugalmat talál a lelkünk. benne, „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik" (1Kor2, 9)